

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3790/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужила АА, ББ и ВВ, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Татомир Лековић, адвокат из ..., против тужених ГГ и ДД, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Брдар, адвокат из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из села ..., општина ..., ради утврђења права службености и чинидбе, одлучујући о ревизији тужених ГГ и ДД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1831/24 од 20.11.2024. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених ГГ и ДД изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1831/24 од 20.11.2024. године у ставу другом изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених ГГ и ДД изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1831/24 од 20.11.2024. године у ставу другом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 5471/22 од 31.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиле тражиле да се утврди према туженима ГГ, ЂЂ и ЕЕ да су тужиле титулари права сталне службености пролаза пешице, запрегом и моторним возилом, а која службеност се простире на катастарским парцела тужених, у правцу, мерама и границама ближе одређеним у овом ставу изреке, што су тужени дужни признати и трпети упис овог права у јавним књигама, као и вршење овог права тужила по основу ове пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиле тражиле да се обавезу тужени ГГ и ДД (грешком написано ...) да уклоне ограду постављену југозападном ивицом катастарске парцеле бр. .. и да се уздржавају од постављања било каквих препрека на правцу службености из става првог изреке или предузимања било каквих радњи којима се спречава или омета вршење овог права тужилама. Ставом трећим изреке, обавезане су тужиле да туженима ГГ и

ДД (грешком написано ...) накнаде трошкове парничног поступка у износу од 1.262.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1831/24 од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиља и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што су обавезане тужиле да туженима ГГ и ДД (грешком написано ...) солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 513.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је преиначено решење о трошковима поступка (став други изреке), тужени ГГ и ДД су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Законом о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије и то искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, да се уједначи судска пракса или постоји потреба за новим тумачењем права.

Изјављеном ревизијом оспорава се правноснажна одлука о трошковима парничног поступка. Како против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија због погрешне примене процесног права, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се

према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају, тужени ревизијом оспоравају правноснажну одлуку о трошковима парничног поступка. Дакле, ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о њиховом споредном тражењу, применом процесних одредби ЗПП-а, па је с обзиром на врсту побијане одлуке ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић